

Табела 5.1-1 Спецификација предмета *Византијска епистографија*

Студијски програм: ДАС класичних наука		
Назив предмета: <i>Византијска епистографија</i>		
Наставник или наставници: проф. др Дарко Тодоровић, доц. др Дејан Целебшић		
Статус предмета: изборан		
Број ЕСПБ: 10		
Услов: нема.		
Циљ предмета Сагледавање места епистографског жанра у контексту византијске књижевности, као и његових формалих и садржинских одлика, веза са осталим жанровима и, посебно, његовог односа према византијској реторици.		
Исход предмета Студент ће се оспособити да увиђа разлике у језичко-стилским регистрима најважнијих поджанрова византијске епистографије.		
Садржај предмета <i>Теоријска настава.</i> 1. Реторика и епистографија. Античка теорија писма (Пс.-Деметрије, Филострат, Пс.-Либаније, Григорије Назијански). — 2. Типологија писама (службено, приватно, књижевно/фиктивно, књижевно стилизовано приватно писмо). Епистоларна терминологија. — 3. Материјални аспекти византијске епистографије. Умножавање и дистрибуција писама. Јавна читања. Епистоларне збирке. — 4. Садржајне компоненте византијског писма (φιλία, епистоларно присуство, писмо као разговор са одсутним, епистоларна топка). — 5. Структурални елементи писма (поздравне и завршне формуле, прооίσιον, средишњи део, титулатура, формуле љубазности и други формулаички обрти). — 6. Кападокијски оци и Јован Златоусти као класични узори византијске епистографије. Исидор Пелусиот, Јулијан, Синесије. — 7. Класицистичка фикционална епистографија VI и VII века (Аристенет, Прокопије из Газе, Теофилакт Симоката). — 8. Функционална епистографија VII–IX века (Максим Исповедник, Теодор Студит, Фотије. Теоријски постулати Фотијеве <i>Посланице Амфилохију</i>). — 9. X век као златни век византијске епистографије (Никола Мистик, Арета Кесаријски, Лав Синадски). — 10. XI–XII век. Прелаз ка новом типу писма, класицистичка ученост (Јован Мавропод, Михаило Псел, Теофилакт Охридски, Теодор Продром, Михаило Италик, Јован Цецес, Евстатије Солунски, Евтимије Малакис, браћа Хонијати). — 11. XIII век. Писмо као извор за познавање свакодневног живота (Димитрије Хоматијан, Јован Апокавк, Михаило Гавра, Григорије Кипранин, Теодор II Ласкарис, Максим Плануд). — 12. XIV–XV век. Писмо као извор за познавање политичких и друштвених прилика, просопографске и аутобиографске грађе (Манојло Хрисолора, Нићифор Григора, Димитрије Кидон, Манојло II, Јован Хортазмен).		
Препоручена литература N. В. Τομαδάκης, <i>Βυζαντινή Ἐπιστολογραφία, ἤτοι Εἰσαγωγή εἰς τὴν Βυζαντινὴν Φιλολογίαν</i> , τόμ. Γ', Ἀθήναι 1969–1970. — Н. Hunger, <i>Die hochsprachliche profane Literatur der Byzantiner</i> , Bd. 1, München 1978, 199–239. — М. Mullett, 'The Classical Tradition in the Byzantine Letter', in М. Mullett & R. Scott (eds.), <i>Byzantium and the Classical Tradition</i> , Birmingham 1981, 75–93. — М. Mullett, <i>Theophylact of Ochrid: Reading the Letters of a Byzantine Archbishop</i> , Aldershot 1997. — М. Mullett, 'Epistolography', in E. Jeffreys et al. (eds.), <i>The Oxford Handbook of Byzantine Studies</i> , Oxford 2008, 882–893. — S. Papaioannou, 'Letter-Writing', in P. Stephenson (ed.), <i>The Byzantine World</i> , London/New York 2010, 188–199. — M. Grünbart, 'From Letter to Literature: A Byzantine Story of Transformation', in Ch. Høgel & E. Bartoli (eds.), <i>Medieval Letters: Between Fiction and Document</i> , Turnhout 2015, 291–306.		
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 75	Практична настава: 0
Методе извођења наставе Предавања и индивидуални рад са студентом		
Оцена знања (максимални број поена 100) Семинарски рад 30, усмени испит 70		